

[Начало](#) > ... > [Семейноправни Въпроси И Наследство](#) > [Наследяване](#) > [Наследяване](#) > [Malta](#)

Наследяване

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Малта

Този информационен документ е подготвен със съдействието на [Съвета на нотариатите от ЕС \(CNUE\)](#).

1 Как се изготвя разпореждането с имущество в случай на смърт (завещание, съвместно завещание, договор за наследство)?

Разпореждането с имущество за след смъртта на дадено лице може да бъде извършено по три начина: а) чрез завещание, което може да бъде съвместно между съпруга и съпругата, известно като *unica carta*; или б) чрез тайно завещание, депозирано в съда от завещателя или нотариуса; или, в отсъствието на едно от посочените, в) разпределянето на имуществото се извършва по закон (наследство по закон).

Завещанието може да включва разпореждане с цялото имущество или с част от него. Всяко имущество, което не е обхванато от завещанието, става разполагаемо по закон. Завещанията могат да включват разпореждания при универсално правоприемство, при което завещателят може да остави цялото свое имущество на едно или повече лица (известни като наследници), и разпореждания при сингуларно правоприемство, при което лицата, наследяващи по тази линия, са известни като заветници.

2 Следва ли разпореждането да бъде вписано по някакъв начин и ако да, по какъв?

В срок до петнадесет дни, считано от датата на завещанието, нотариусът изготвя протокол за приемане и го вписва при Директора на Публичния регистър. Тайните завещания могат да бъдат предоставени от завещателя на съдия или магистрат от отделението за охранителни мерки на Гражданския съд. Те могат да бъдат предадени така също лично на нотариус, който в рамките на четири работни дни от датата на предаване депозира завещанието в отделението за охранителни мерки на Гражданския съд за съхранение от съдебния секретар.

3 Съществуват ли ограничения на свободата за разпореждане с имущество в случай на смърт (напр. запазена част)?

В Гражданския кодекс е предвидена запазена част. Това е право на кредит от наследственото имущество на починалия, което е запазено по закон за низходящите на починалия от преживялата съпруга или преживелия съпруг. В съответствие с член 616 от споменатия кодекс запазената част, която е отделена за всички деца — независимо дали са заченати или родени от брака, заченати или родени извън брака или осиновени — е в размер на една трета от стойността на наследственото имущество, когато децата са не повече от четири, и половината от стойността на наследственото имущество, когато децата са пет или повече.

4 В отсъствието на разпореждане с имущество в случай на смърт кой и в каква степен наследява?

Наследяването се извършва по закон, когато няма завещание, завещанието не е действително, наследниците не желаят да наследят или не могат да наследят или когато няма право на акреция между наследниците.

При такива ситуации наследството се предава по закон на низходящите, възходящите, роднините по съребрена линия, съпругата или съпруга на починалия и Правителството на Малта. В такъв случай наследяването се извършва в съответствие с близостта на роднинската връзка, която се определя според броя на поколенията. Когато починалият не е оставил никакви лица, които имат право да го наследят, наследството се прехвърля на държавните органи на Малта.

В случай на наследяване по закон, наследството не се предоставя на никое лице, което е попречило на починалия да направи завещание, като е използвало измама или насилие и по тази причина се счита за неспособно или недостойно да го получи.

5 Какъв вид органи са компетентни:

5.1 по въпросите на наследяването?

Малтийските съдилища имат обща компетентност да решават спорове, свързани с наследства. Трибуналят за делба на наследства има специална компетентност по някои специфични обстоятелства, когато наследниците не могат да постигнат съгласие относно делбата на наследството.

Когато няма разногласия или спорове по наследяването, обикновено се ангажира нотариус или адвокат.

Всяко заинтересовано лице може да се обърне така също към отделението за охранителни мерки на Гражданския съд с искане за постановяване на решение за откриване на производство по наследяване в негова полза.

5.2 да получат изявление за отказ или приемане на наследство?

Секретарят на съда и нотариусите

5.3 да получат изявление за отказ или приемане на завет?

Секретарят на съда и нотариусите

5.4 да получат изявление за отказ или приемане на запазена част?

Секретарят на съда и нотариусите

6 Кратко описание на процедурата за уреждане на наследството по националното право, включително на процедурата за ликвидиране на наследствената маса и делба на наследственото имущество (включително информация дали производството по наследяване се образува служебно от съда или друг компетентен орган)?

Предявяването на иск по наследяване започва, когато заинтересовано лице отиде при нотариус или адвокат и последният извърши търсене в Публичния регистър — за публични завещания и в съда — за тайни завещания. След този процес завещанието се открива, при което нотариусът или адвокатът установява наследниците и заветниците, ако има такива, и ги уведомява за резултатите от търсенето. След това имуществото се дели в съответствие с волята на завещателя. Ако починалият не е оставил завещание, имуществото се дели според законовите разпоредби.

Както движимото, така и недвижимото имущество може да бъде продадено, ако всички наследници са съгласни, като постъпленията се разделят между наследниците в съответствие с указаните в завещанието дялове.

В случай на спор, например относно автентичността на завещанието или делбата на наследството, наследникът, който е повдигнал въпроса, може да го отнесе към отделението с обща компетентност на Гражданския съд или към Трибунала за делба на наследства.

7 При какви условия и в кой момент дадено лице придобива качеството на наследник или заветник?

Наследството се открива в момента на смъртта или на датата, на която съдебното решение за обявяване на лицето, за чието наследство става дума, за мъртво поради продължителното му отсъствие, стане *res judicata*.

Никое лице не е длъжно да приеме наследството, което му се полага. Приемането може да бъде изрично или мълчаливо. Приемането е мълчаливо, ако наследникът предприеме дадено действие, което предполага намерението му да приеме наследството. Приемането е изрично, ако статутът на наследник бъде приет с публичен акт или с частен писмен документ. Обратно, отказът не може да се предполага.

Що се отнася до завета, считано от датата на смъртта на завещателя, заветникът има право да поиска от наследника правото на собственост върху вещта, която му е оставена като завет.

8 Наследниците носят ли отговорност за задълженията на починалия и ако да, при какви условия?

Да, наследниците отговарят за дълговете на починалия съобразно дяловете и по начина, указани от завещателя. Ако завещателят почине без да остави завещание или ако не посочи разпределение на дълговете си, наследниците плащат дълговете пропорционално на съответния си дял от наследството. Всеки наследник носи лична отговорност за дълговете, свързани с наследството.

Когато някой от наследниците притежава имущество, което е ипотекано за обезпечаването на дълга, той носи отговорност за целия дълг, що се отнася до това имущество. Когато даден наследник е платил повече от своя дял по общия дълг вследствие на такава ипотека, той има право на удовлетворяване от другите наследници до размера на техния дял.

9 Какви документи и/или информация се изискват обикновено за целите на вписването на недвижимо имущество?

Законът за наследството не предвижда задължение наследниците да вписват наследеното от тях недвижимо имущество. Според Закона за налог върху документите и прехвърлянията обаче лицата, които наследяват недвижимо имущество, трябва да впишат в Публичния регистър декларация *causa mortis*. По същество тази декларация съдържа датата, данните на починалия и на наследника/заветника, датата и мястото на смъртта, описание на наследеното наследствено имущество, правооснованието за прехвърляне, стойността на недвижимото имущество, мястото, където е направена декларацията, и подписите на декларатора и нотариуса.

9.1 Назначаването на управител на наследственото имущество задължително ли е или е задължително при поискване? Ако е задължително или е задължително при поискване, какви стъпки следва да бъдат предприети?

Назначаването на управител не е задължително.

9.2 Кой има право да изпълни разпореждането с имущество в случай на смърт и/или да

управлява наследството?

Наследникът или изпълнителят на завещанието.

9.3 С какви правомощия разполага управителят на наследството?

Управителят или изпълнителят на завещанието съставя списък на наследственото имущество. Той упражнява и представлява правата, свързани със съответното наследство, като взема отношение по всички съдебни иски, предявени срещу наследственото имущество, управлява — със задължението за депозиране — всички парични суми, включени във въпросното наследство или получени срещу продажбата на движимо или недвижимо имущество, и се отчита пред съответното лице.

10 По силата на националното право какви документи обикновено се издават в хода или в края на производството по наследяване, с които се доказват статутът и правата на бенефициерите? Те имат ли специална доказателствена сила?

Обикновено не се издават никакви документи като доказателство за статута и правата на бенефициер, тъй като наследството преминава автоматично при смъртта на завещателя. Дадена заинтересована страна обаче може да се обърне към отделението за охранителни мерки на Гражданския съд с искане за откриване на производство по наследяване в нейна полза.

Тази уеб страница е част от „Вашата Европа“.

Ще се радваме да получим вашите [коментари](#) относно полезността на предоставената информация.

Последна актуализация: 15/12/2020

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.